

Pokarm na drogę

„Ja jestem chlebem życia. Ojcowie wasi jedli mannę na pustyni i poumierali. To jest chleb, który z nieba zstępuje: kto go spożywa, nie umrze. Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki”.

Ewangelia według św. Jana 6, 48–51.

W komunii Pan Bóg oddaje się całkowicie człowiekowi. Chociaż ciągle nie potrafimy kochać miłością bezinteresowną, pełną, to i tak Pan Bóg zaprasza nas do przyjmowania swojego Ciała Eucharystycznego. Komunia to zatem pokarm na drogę, to „chleb grzeszników”, który daje nam moc do dźwignia się z naszej słabości i niemocy, do wychodzenia z własnych grzechów¹.

Mając świadomość swojej grzeszności, przyjmujemy komunię jako niezasłużony dar. Mamy świadomość, że Chrystus w tym sakramencie może uleczyć wszystkie nasze rany, wyrządzone brakiem miłości; może uleczyć nasze serca. „Jeśli przyjmujemy Eucharystię z całym wewnętrznym zaangażowaniem i miłością, wówczas napędza nas ona niewiarygodną siłą i odwagą do stawiania czoła wszelkiemu złu, które napotykamy w naszym życiu, szczególnie zaś nienawiści. (...) Eucharystia jest źródłem miłości i lekarstwem na główne choroby ludzkiego serca: na lęk i nienawiść”².

Eucharystia uzdrawiając nasze serca, czyni z nas misjonarzy współczucia i miłości do Boga i bliźniego. To prowadzi nas do wrażliwości społecznej, która objawia się w działaniach na rzecz pokoju, sprawiedliwości, w obronie godności każdego człowieka, uzdrowienia struktur społecznych³.

Od początku chrześcijanie spotykając się na „łamaniu chleba”, starali się dzielić swymi dobrami, pomagać ubogim i potrzebującym. Troszczyli się o siebie nawzajem. To zobowiązanie jest aktualne i dzisiaj. Przyjmując pokarm duchowy, jakim jest Eucharystia, otwieramy się na przemieniającą nas miłość Chrystusa, ale także zobowiązujemy się do troski o pozostałych członków Ciała Chrystusa, tworzących Kościół.

ZADANIE

- Zastanów się, w jaki sposób możesz zatroszczyć się o osoby potrzebujące Twojej uwagi i miłości.

¹ Zob. J. AUGUSTYN, *W Jego ranach*, Kraków 2021, s. 203.

² Tamże, s. 204.

³ Zob. BENEDYKT XVI, *Sacramentum caritatis*, nr 88-90.